

قانون كنترول تنباكو و دخانيات

فصل اول

احكام عمومي

منظور وضع

ماده اول:

اين قانون در روشنائي ماده (21) قانون صحت عامه، ماده (7) قانون اساسي با در نظر داشت شرايط كنوانسيون بين المللي به منظور كنترول تنباكو، حفظ صحت عامه و محيط زيست وضع گرديده است.

اهداف

ماده دوم:

اهداف اين قانون عبارت اند از:

- 1- جلوگيري از افزايش، توليد و توريد سگرت و ساير محصولات تنباكو.
- 2- جلوگيري از افزايش استعمال سگرت و ساير اشكال مصرف تنباكو، قليان توسط اطفال، نوجوانان، زنان و اشخاص بومي.
- 3- جلوگيري از تاثير تمام اشكال اعم از اعلان، ترويج و اعانت به قصد تشويق استعمال توليدات تنباكو و منع هر نوع روابط متقابل ادارات دولتي با شرکتهای توليدي و توريدي تنباكو.
- 4- از بين بردن تمام انواع تجارت غير مجاز سگرت، قاچاق، توليد غير قانونی و ساير توليدات تنباكو.
- 5- حفاظت محيط زيست و وقايع صحت بشري از دود سگرت در محيط ماحول جهت تامين سلامت جسمي و روي اتباع.
- 6- تشويق زارعين محلی به زرع نباتات مفیده عوض کشت تنباكو.
- 7- پيام های هوشدار دهنده صحی روی بالای توليدات تنباكو.

اصطلاحات

ماده سوم:

اصطلاحات آتی درين قانون معانی ذيل را افاده می نماید:

- 1- تبليغ: هر نوع فعاليت يا اقدام که به شکل مستقيم يا غير مستقيم در معرفي، تحريك و تشويق اتباع به خريد و مصرف محصولات تنباكو و دخانيات منجر شود.
- 2- بسته بندي: عبارت از عرضه محصولات تنباكو و دخانيات است که در بسته‌هاي پاك، کارتن، قوطي و لفافه تهيه شده باشد.
- 3- محصولات تنباكو و دخانيات: هر ماده يا محصولات که تمام يا بخشي از ماده خام تشکيل دهنده آن تنباكو يا مشتقات آن (به استثنای مواد دارويي مجاز ترك دخانيات به تشخيص وزارت صحت عامه) باشد.
- 4- استعمال تنباكو و دخانيات: عبارت از هر نوع مصرف مواد دخاني از قبيل دود کردن، مکيدن، جويدن يا استنشاق از راه بيني و دهان می باشد.
- 5- قليان (چلم): به ديزين هاي مختلف ساخته شده که دود تنباكو قبل از انشاق از بين آب ميگذرد با استفاده از برگلها، عصاره ميوجات و ساير نباتات، استفاده از اين نوع تنباكو بصورت سريخ رو به ازدياد است. که باعث امراض خطرناک ريوي بخصوص سرطان شش ميگردد. بر علاوه ممکن است باعث انتشار امراض ساري چون توبرکلوز گردد.

6- اماکن عامه: محل‌هایی که مورد استفاده و مراجعه جمعی یا عموم مردم باشد مانند اماکن متبرکه دینی، شفاخانه‌ها، دواخانه‌ها، سالونهای نمایشی، سینماها، فضاهاي عمومي مهمانخانه‌ها، رستورانها، قهوه‌خانه‌ها، کارخانه‌ها، فروشگاههای بزرگ، اماکن فرهنگی، اماکن ورزشی، کتابخانه‌های عمومی، مدارس، پوهنتونها و مراکز آموزشی و تحقیقی، وسایل نقلیه عمومی، مؤسسات و سازمانهای دولتی، بانکها و شاروالیها و سایر مراکز و محلات جمعی.

تطبيق

ماده چهارم:
ادارات پولیس مکلف است در تطبيق احکام این قانون با وزارت های صحت عامه، مالیه، زراعت، آبیاری و مالداری و وزارت تجارت و صنایع همکاری جدی نماید.

فصل دوم

منع توريد، توليد، خريد و فروش محصولات تنباکو

جوازنامه

ماده پنجم:

- (1) توريد، توليد، توزيع، خريد و فروش محصولات تنباکو توسط اشخاص حقیقی و حکمی بدون جوازنامه منضمه ماده () این قانون ممنوع میباشد.
- (2) فروش محصولات تنباکو و دخانیات به اشخاص از طریق اینترنت ممنوع است.
- (3) اشخاص می توانند در صورت موجودیت جوازنامه مندرج ماده () این قانون و اخطاریه (سگرت مضر صحت است) با لای بسته بندی و تکمیل سن 18 سالگی به موافقه وزارت صحت عامه به فروش محصولات تنباکو عمل نمایند.

بسته بندی

ماده ششم:

فروش تمام محصولات تنباکو و دخانیات بدون بسته بندی و شماره سریال و برجسب مخصوص که در برگیرنده نیم قوطی باشد، ممنوع است.

منع تبلیغ

ماده هفتم:

- (1) تمام انواع تبلیغ محصولات تنباکو، قلیان و دخانیات به هر نحو که باشد ممنوع است.

- (2) اعلانات تجاری و تشویقی محصولات تنباکو به زبانهای ملی و سایر زبانها ممنوع میباشد.

منع حمایت مادی و معنوی

ماده هشتم:

اعطای هر گونه کمک، اعانه و حمایت اعم از مادی و معنوی توسط تولیدکنندگان، واردکنندگان و صادرکنندگان محصولات تنباکو و دخانیات که تبلیغ محصولات دخانی محسوب شود، ممنوع می باشد.

فصل سوم

منع فروش و استعمال سگرت

منع استعمال

ماده نهم:

استعمال سگرت و دخانیات در ادارات دولتی، غیر دولتی و اماکن عامه ممنوع می باشد. هیچ شخص (اعم از مسئولین و کارکنان ادارات دولتی و مراجعین) نمی تواند در داخل دفاتر، دهلیزها و الحاقیه های مربوط آن، سگرت و دخانیات را استعمال نماید.

محلات منع استعمال

ماده دهم:

- (1) استعمال محصولات تنباکو و استعمال سگرت و دخانیات در محلات ذیل ممنوع می باشد:
 - 1- در شفاخانه ها، کلینیک ها و سایر مراکز صحتی.
 - 2- ترمینل های میدان های هوایی.
 - 3- محابس، مراکز اصلاح و تربیت اطفال و پرورشگاه ها.
 - 4- پوهنتون ها و انستیتوت های تعلیمی و تحصیلی.
 - 5- لیلیه ها.
 - 6- مکاتب، مدارس، دارالحفاظ ها، مساجد و تکایا.
 - 7- ادارات و قطعات تعلیمی نظامی.
 - 8- پمپ استیشن ها و محلات فروش گاز مایع.
 - 9- محلات ورزشی.
 - 10- در داخل بس ها و تکیه های شهری.
 - 11- هتل ها و رستوران ها.

- (2) مسئولیت اجرای ممنوعیت استعمال سگرت در اماکن عمومی و سایر اماکن مندرج فقره (1) این ماده بدوش مسئولین ادارات و مالکین مربوط می باشد.

محلات منع فروش

ماده یازدهم

فروش محصولات تنباکو و دخانیات در محلات ذیل ممنوع می باشد:

- 1- در شفاخانه ها، کلینیک ها و سایر مراکز صحتی.
- 2- محابس، مراکز اصلاح و تربیت اطفال و پرورشگاه ها.
- 3- پوهنتون ها و انستیتوت های تعلیمی و تحصیلی .
- 4- لیلیه ها.
- 5- مکاتب، مدارس، دارالحفاظ ها، مساجد و تکایا .
- 6- پمپ استیشن ها و محلات فروش گاز مایع .
- 7- محلات سربسته دولتی .
- 8- محلات ورزشی .
- 9- در داخل بس ها و تکی های شهری .
- 10- هتل ها و رستوران ها.
- 11- در تمام محلات متذکره فوق به استثناء ترمینل های میدان هوایی فروش تنباکو محصولات آن ممنوع میباشد.

نصب تابلوهای هشدار دهنده

ماده دوازدهم:

متصدیان، کارفرمایان و مسئولین اماکن عمومی و مالکین مربوطه مکلف اند تابلوهای هشدار دهنده مبنی بر ممنوعیت مصرف سگرت را در نقاط مناسب و در معرض دید عموم نصب نمایند.

ایجاد کمیسیون

ماده سیزدهم:

(1) به منظور تامین هم آهنگی میان وزارت ها و ادارات ذیربط و نظارت از تطبیق احکام این قانون کمیسیون کنترل تنباکو تحت ریاست معین وزارت صحت عامه به ترکیب ذیل ایجاد می گردد:

- 1- معین مسلکی وزارت صحت عامه به حیث رئیس.
 - 2- معاون مسلکی اداره ملی حفاظت محیط زیست به حیث معاون.
 - 3- نماینده باصلاحیت وزارت امور خارجه به حیث عضو.
 - 4- نماینده باصلاحیت وزارت امور داخله به حیث عضو.
 - 5- نماینده باصلاحیت وزارت مالیه به حیث عضو.
 - 6- نماینده باصلاحیت وزارت عدلیه به حیث عضو.
 - 7- نماینده باصلاحیت وزارت تجارت و صنایع به حیث عضو.
 - 8- نماینده با صلاحیت وزارت ترانسپورت به حیث عضو.
 - 9- نماینده صلاحیت وزارت اطلاعات و فرهنگ به حیث عضو.
 - 10- نماینده باصلاحیت وزارت ارشاد، حج و اوقاف به حیث عضو.
 - 11- نماینده باصلاحیت وزارت زراعت، ابیاری و مالدارى به حیث عضو.
 - 12- نماینده باصلاحیت وزارت معارف به حیث عضو.
 - 13- نماینده باصلاحیت وزارت تحصیلات عالی و مسلکی به حیث عضو.
 - 14- نماینده باصلاحیت شاروالی کابل به حیث عضو.
 - 15- فوکل فاینٹ ملی کنترول تنباکو به حیث عضو.
 - 16- نماینده باصلاحیت اطاق تجارت و صنایع به حیث عضو.
- (2) طرز فعالیت کمیسیون کنترول تنباکو توسط لایحه جداگانه که از طرف کمیسیون تصویب می شود، تنظیم می گردد.

وظایف کمیسیون

ماده چهاردهم:

کمیسیون کنترول تنباکو و دخانیات دارای وظایف و صلاحیت های ذیل می باشد:

- 1- اتخاذ تدابیر لازم جهت کنترول تنباکو و دخانیات.
- 2- طرح پروگرام های تبلیغاتی جهت بلند بردن آگاهی عامه به منظور کنترول تنباکو و دخانیات.
- 3- تامین هم آهنگی میان وزارت ها و ادارات دولتی و غیردولتی ذیربط به منظور کنترول تنباکو و دخانیات.
- 4- برگزاری جلسات نظر به ضرورت و پیشنهاد اداره مربوطه

فصل چهارم

مکلفیت وزارت ها و ادارات

مکلفیت وزارت صحت عامه

ماده پانزدهم:

(1) وزارت صحت عامه در هماهنگی به ادارات اکادمیک و علمی کشور مکلف است اضرار سگرت و دخانیات را از طریق چاپ و نشر کتاب، جریده، ابلاغیه، پوسترها، پوست کارت ها و نظایران به آگاهی عامه برساند.

(2) وزارت صحت عامه مکلف است به منظور ارائه مشوره و تهیه ادویه مربوطه به معتادین سگرت و دخانیات جهت ترک سگرت و دخانیات و وقایه شخص ثانی ازدود سگرت مراکز مشوره دهی صحتی را ایجاد نماید .

(3) وزارت صحت عامه مکلف است با ادارات مربوطه در مورد سگرت و دخانیات تحقیق نموده و نتیجه آنرا به آگاهی عامه برسانند

مکلفیت وزارت اطلاعات و فرهنگ

ماده شانزدهم:

(1) وزارت اطلاعات و فرهنگ مکلف است اضرار سگرت، قلیان و دخانیات را از طریق رسانه های همگانی به همکاری وزارت صحت عامه به آگاهی عامه برساند .

(2) رسانه های همگانی (اعم از صوتی ، تصویری و چاپی) مکلف اند اضرار سگرت و دخانیات را بطور وسیع به آگاهی مردم رسانیده و از نشر و پخش اعلانات تجارتي و مشوق کننده آن اجتناب نمایند.

مکلفیت وزارت ارشاد، حج و اوقاف

ماده هفدهم:

وزارت ارشاد، حج و اوقاف مکلف است اضرار سگرت، قلیان و دخانیات را از طریق ملامان مساجد و تکایا و مسئولین دار الحفاظ های مربوط تبلیغ نماید .

مکلفیت مؤسسات تعلیمی

ماده هجدهم:

مؤسسات تعلیمی (اعم از دولتی و خصوصی) مکلف اند اضرار سگرت، قلیان و دخانیات را شامل نصاب تعلیمی نموده و از طریق معلمین مکاتب مربوط به شاگردان تبلیغ نمایند.

مکلفیت مؤسسات تحصیلات عالی

ماده نهم:

مؤسسات تحصیلات عالی (اعم از دولتی و خصوصی) مکلف اند اضرار سگرت، قلیان و دخانیات را از طریق استادان مربوط برای محصلین تبلیغ نمایند.

مکلفیت وزارت مالیه

ماده بیستم:

(1) وزارت مالیه مکلف است حین توريد سگرت و تنباکو توسط تجار به داخل کشور از طریق گمرکات مربوط از موجودیت علایم تصویری و تحریری خطر سگرت در عقب قطی های آن به زبانهای ملی نظارت نموده در صورت عدم موجودیت اجازه دخول آنرا به کشور ندهد .

(2) وزارت مالیه مکلف است از توريدکنندگان محصولات تنباکو و دخانیات صد فیصد تکس اخذ نماید.

مکلفیت اطاق تجارت

ماده بیست و یکم:

1- اطاق تجارت و صنایع مکلف است احکام این قانون را به آگاهی تجاران رسانیده و از ورود محصولات تنباکو و دخانیات خلاف این قانون جلوگیری نماید.

2- تجار و شرکت های توريد کننده سگرت و تنباکو مکلف اند قطی های سگرت را توريد نمایند که علایم تصویری و تحریری خطر سگرت به زبانهای ملی کشور (سگرت مضر صحت است) در عقب قطی های آن طور واضح تحریر شده باشد.

فصل پنجم

احکام جزایی

ماده بیست و دوم:

تولید کننده، توريدکننده، فروشنده و توزیع کننده در صورت تخلف از احکام این قانون حسب ذیل جریمه نقدی می گردند:

1- در صورت تخلف از احکام مندرج ماده پنجم این قانون حسب احوال از مبلغ (20000) افغانی الی (50000) هزار افغانی.

2- در صورت تخلف از احکام مندرج مواد (6-7-8) این قانون حسب احوال از (30000) افغانی الی (120000) افغانی.

3- در صورت تخلف از احکام ماده نهم این قانون مبلغ (10000) افغانی.

4- در صورت تخلف از احکام ماده دهم این قانون مبلغ (500) الی ده هزار افغانی .

فصل ششم

احکام متفرقه

تعیین محلات خاص

ماده بیست و سوم:

وزارت ها و ادارات دولتی می توانند به منظور استعمال سگرت و دخانیات محلات خاص را که با اهداف این قانون در تناقض نه باشد برای معتادین سگرت و دخانیات تعیین نمایند .

تطبیق و نظارت از احکام این قانون

ماده بیست و چهارم:

احکام این قانون در تمام وزارت ها، ادارات دولتی مختلط و اماکن عامه یکسان قابل تطبیق بوده مسئولین آنها مکلف به نظارت از تطبیق و رعایت آن می باشند .

همکاری حارندوی، معارف

ماده بیست و پنجم:

حارندوی معارف مکلف است در تطبیق احکام این قانون با مؤسسات تعلیمی مربوط همکاری نماید .

پیشنهاد مقررہ ها و وضع لوایح

ماده بیست و ششم:

وزارت صحت عامه می تواند به منظور تطبیق بهتر این قانون مقرر ه ها را پیشنهاد ،لوايح
و طرز العمل ها را وضع نماید.

تاریخ انفاذ

ماده بیست و هشتم:
این قانون در شش فصل و 27 ماده تدوین و بعد از تاریخ نشر در جریده رسمی نافذ می گردد.